

תערוכה | ישראל אהרונים

לאכול עם העיניים

במשך 25 שנה הם עובדים צמוד: אחד מבשל והשני מצלם את המנות ומעביר דרך התמונות את הריחות והטעמים. עכשיו, ישראל אהרונים מסביר למה הוא חושב שנלי שפר הוא מצלמי האוכל הטובים בישראל ולמה אסור לפספס את התערוכה החדשה שלו

ביצה עלומה עם אבוקדו, על סלמון מעושן

אטריות מוקפצות עם ג'ינג'ר ושום

צילומים: נלי שפר

ממש: בעבע, ארס, יציקה ותנועה פנימית שלוכדת את הרגע. נלי מלטף את האוכל בתאורה רכה שרק מבליטה ומרגישה את איכותו, ומביט עליו מבעד לעדשה כמו שרק נלי יכול: בהרבה אהבה והבנה למושא הצילום שלו.

ספרו של נלי על שווקים בעולם תורגם לכמה שפות ונכרך בהצלחה ברחבי העולם, התערוכה החדשה מתייחסת לשני סוגי צילומי אוכל שונים אלה מאלה במרחב: מצד אחד צילום סטודיו מטופל ומסוגנן להפליא, תוך שימת דגש על האוכל עצמו, כשהסטילינג רק תומך ומרגיש את מה שבצלחת. מצד שני צילום אוכל דוקומנטרי, שמתעד סצנות אוכל שונות ברחבי העולם: ברחובות, בשווקים, ברכובים, במסעדות או בבתיים, כשהאוכל מצולם בסביבות הטבעיות הוא רק חלק מפסיפס תרבותי רחב. נלי תיעד צילום במהלך השנים בשלנים ביתיים, בעלי רכונם, יצרני מזון ביתיים, שווקים תוססים וצבר מאות צילומים יפהפיים שמציגים פסיפס תרבותי קולינרי מרהיב, צבעוני וחושני. לצילומים אלה מתווסף גם פן אנושי מעניין והוא יחסי המצ' למצולם שמתוכו נולדות סצנות אוכל אנושיות דינמיות ומרתקות. תרומתו לצילום האוכל בארץ היא מכרעת, ותעיד על כך התערוכה היפהפיה שאצרו נלי גור וטלי תמיר.

● נלי שפר – תאורה לעיניים, במבוללה האקדמית החדשה, רח' הנביאים 37 ירושלים, מהיום עד 9 בפברואר 2014

מוק קובה חמוץ

וכלי אוכל נאים בערימות מסודרות, קוצץ, פורס, מערבב ומצחיק את כולנו מרגע תחילת העבודה ועד סופה.

נלי והאסיסטנט שלו ממקמים בינתיים את המצלמה, בוחרים ערשות, מכוונים תאורה כללית, מידות ומשגים מעולם הצילום שאתנו לא תמיד מבינים.

אחר כך אנחנו מבשלים יחד בהנאה ובתשומת לב. בישול אמיתי, בלי שום קיצורי דרך "לצורך הצילום". אנחנו מבינים את המתכון כלשוננו, בדיוק כפי שהוא צריך להיות, כמו שכתוב בעיתון. אנחנו לא "מאפרים" את האוכל, לא מוסיפים צבעי מייצב או כל חומר אחר שאינו שייך ישירות לבישול, ולבישול בלבד.

ואו נלי נכנס לפעולה. אצלו האוכל הוא הכוכב ונלי מצלם אותו בדיוק כפי שהוא, בשקט, במקצו. עיות רבה ובעצמות, בעבודת צוות שקטה ומענגת. אנחנו עוברים יחד כל כך הרבה שנים, ואני עדיין מתפעל בכל פעם מחדש מהעין הבוהנת והאהבת שלו למושא הצילום. נלי מכין היטב את מושא הצילום שלו, יודע להאיר אותו בצורה המשלמת והמתאימה לנושא הספציפי בדיוקנות מעוררת השתאות, ובוה בין השאר ייחודי.

כשנים האחרונות צילומי הסטודיו של נלי הפכו דינמיים יותר ויש בהם לא פעם התרחקות של

חברי נלי שפר הוא אחד מצלמי האוכל הוותיקים ביותר הפועלים כיום בתחום צילומי האוכל, ובוראי אחד הטובים והמעניינים שבהם. התערוכה, "נלי שפר – תאורה לעיניים", שתוצג החל מהשבוע בנ"ל לריית החוג לתקשורת במכללת הדסה בירושלים, אינה רק תערוכה שמציגה מחדש צילומיו לאורך למעלה משלושים שנות פעילות, אלא משקפת במידה רבה את ההיסטוריה הקולינרית המתפתחת שלנו החל משנות השבעים ועד ימינו.

בלי שבכלל התכוון הפך נלי למתעד של האופן שבו אנו אוכלים, תוך שהוא מצליח ללכוד בערשתו את השינויים הגדולים שעברו עלינו כאכלנים, ובמידה רבה גם להיות שותף להתהוותם ולהתפתחותם. לאורך השנים שפר צילם עשרות ספריו בישראל עם מיטב השפים והבשלנים בארץ, צילם למינונים חשובים בארץ ובעולם. צילומיו היפהפיים הם חלק מרכזי וחשוב במורשתו המשותפת ב"י ימים", שמתפרסם בראש כבר 25 שנה.

בוקר הצילומים המשותף שלנו נפתח מורי שבוע עשיתי הנץ שלו לא מחמיצות אף פרט קטן, נכנס לסטודיו בקול תרועה רמה, עמוס סלים ובהם מוצרי מזון, כלים ואביזרים ליום הצילומים. הוא מארגן את הקניות בסדר מופתי על השולחן הגדול במרכז הסטודיו, תולה גיריות עבודה על הקירות אלה ליד אלה, מכין "קפה ומאפה" לנוכחים, מסדר צלחות